

Альманах

ВІРШІ, КАЗКИ, ОПОВІДАННЯ, ЗАГАДКИ, ЕСЕ, ЕТЮДИ

Упорядник

ПЕТРУШЕНКО ВАЛЕНТИНА АНАТОЛІЇВНА

Передмова

ЛАНОВОЇ ВЕРОНІКИ

Художники-ілюстратори

КУЛЕБА ПОЛІНА

БУАЙТА ІЗАБЕЛЛА

МОСТЕПАН АННА

БУРЯК ВІКТОРІЯ

БУРЯК ВЕРОНІКА

КИЇВ-2021

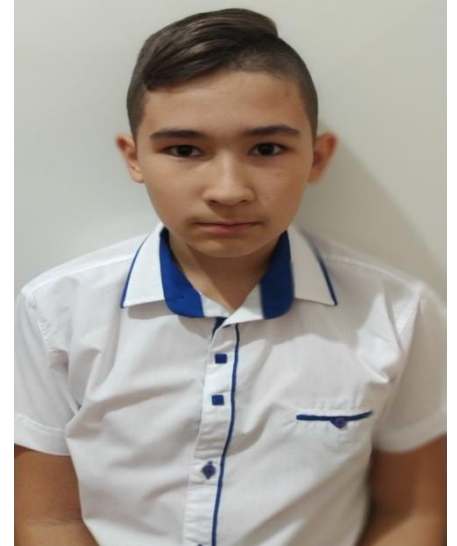
Автори

Балинський Артем

Ткаченко Поліна

Гончаров Георгій

Вірьовкіна Ксенія

Буряк Вікторія

Мостепан Анна

Ланова Вероніка

Іонова Рената

Буряк Вероніка

Зміст

ПЕРЕДМОВА	9
МІЙ РІДНИЙ КРАЙ	
Браття ми чи вороги?	12
Звичайно ж, Україна	13
Ми гулівери, а всі ліліпути	14
GAME OVER	15
Українська мова	16
Україна	16
Українська мова	17
Запорожець	18
Не одна дитина вже одна сама	19
Краса та милозвучність української мови	20
МАЛЮЄ ПЕНЗЛЕМ ПРИРОДА	
Чекаю зовні на сніг	22
Грибочки	22
Степова річка	23
Зима	24
Танець клена	24
Дощ	25
12 місяців	25
Дощ	26
Блискавка	27
Арчел	28
Чому потрібно берегти природу?	29
Явище природи, що викликає найбільше захоплення й здивування	29
РОЗДУМИ ТА МРІЇ	
Куди поділись усі зірки з небес?	32
Проходить час, день ніч змінює	33
Чому так тяжко простити?	33
Мій перший учитель	34
Заздрість руйнує дружбу!	34
Акровірш	35
Домашня робота	36
Мама	36
Найдорожче у світі	37
Казка про Добро і Зло	38
Добро і Зло	39
Новий рік	40
Що для мене щастя...	41
Щастя	42
Мое хобі	43
Вчителька	44
За що?	45

Найважливіший	46
Пригоди в країні Довжинка	46
Добро завжди перемагає зло	47
Друзі (уривок)	47
Перша вчителька	51
Коли ти один	52
Вона і її життя	53
Місце зустрічі	54
Усе вчив	55
Добро завжди перемагає зло	56
Ким я мрію стати	57
Загадки	58

Любі читачі!

*Створити те, чого немає в дійсності, кинути
людям фантазію, ідеальне, неіснуюче, але прекрасне...*

*А для цього треба розбудити фантазію, виростити їй крила і
навчитись літати.*

Лесь Курбас

Ми завжди мріємо про світ, у якому не буде жодних складних проблем, іноді хочемо побути наодинці з собою... Кожен із нас пірнає в це море задоволення із захватом. Та все рано чи пізно закінчується - і доводиться випірнути зі свого маленького та спокійного внутрішнього світу та піти назустріч проблемам. У такі моменти не знаєш, звідки взяти нових сил, енергії та наснаги продовжувати радісно життєвий шлях.

Саме тоді на допомогу прийде **«Любов до слова»** – альманах, який несе тисячі світлих думок у наше буття, створюючи все для того, аби після прочитання бодай одного твору в душі людина відчула тепло та щоб у її серці почувся відгомін невимовної радості та натхнення творити.

Три розділи альманаху – *«Мій рідний край»*, *«Малює пензлем природа»*, *«Роздуми та мрії»* – у кожного викличуть різні емоції, почуття й думки. Це, звісно, будуть думки про любов до рідної землі, про красу природи, про невимовно щасливі миті життя.

Юні письменники прагнуть вразити читача щирими думками, власними життєвими історіями, мріями про прекрасне майбутнє кожного з нас.

Отож, **«Любов до слова»** – це саме та книга про життя, яка має допомогти зрозуміти його сенс. Читаючи альманах, Ви неодноразово замислитесь над важливими питаннями - *«Що таке життя?»*, *«У чому сенс життя?»*, *«Для чого ми живемо?»*, *«Чи існують справжні почуття?!»* Головне те, що над всіма цими питаннями Ви замислитесь неодноразово та знайдете відповідь поміж рядків творів юних митців! І ми впевнені, що після

прочитання цієї збірки, Ваше життя однозначно зміниться на краще. Ваші думки стануть іншими - і Ви дивитиметеся на світ зовсім іншими очима!

Ласкаво просимо до світу неповторних почуттів, які будуть переповнювати Вас під час читання альманаху «**Любов до слова**»!

МІЙ РІДНИЙ КРАЙ

Браття ми чи вороги?

Цього не знаєм навіть ми.

Не знаєм, чия світліша сторона,

Бо в кожного вона одна!

«Свій рідний край, своя земля», -

Сидить в костюмі та мовля.

А й справді!

Знання про це, як сказати по правді,

Ми ще збагнули.

Хоча хтось каже, що такі часи минули.

І недаремно каже,

Як народ зав'яже!

Нема країв у вогні,

Й у людини – душі.

Крил немає...

Зупинись!

У душі немає крил?

Немає в Купідона тоді й стріл ...

Ні це неможливо!

Ця правда, як дощ обливає.

А правда в тому, що життя - вогонь,

Одна велика збірка всіх людських погонь.

І одна з них тут, на Сході,

Де тільки що загинула дитина в роді.

О Боже, хай підуть сніги!

І це так не від нудьги,
А щоб сховали всі тіла -
І наші, і їхні - такі діла ...
Тепер спитайте ви себе:
Браття ми чи вороги?
Я питаю й Тебе (вас) Бог(и)...

Коваленко Вероніка. Ілюстрація до поезії «Браття ми чи вороги?»

Балинський Артем

***

Звичайно ж, Україна
Линуть сльози із очей,
Як туди поїдеш.
Там же наш край, повір,
Неймовірний і чудовий
Там і лани, й долини.

Як же їх знайдеш?
У лісі темному
Почуєш стуки дятла.
Як молотком звучить у серці.

Єршова Таміла. Ілюстрація до поезії «Звичайно ж, Україна»

Балинський Артем

***

Ми гулівери, а всі ліліпути...
Самі ми обираєм, ким нам бути.
А ті, хто торочать...
Самі змовчать,
Що в них за казус.
Про це всі забувають зразу.
Ми гулівери, а всі ліліпути...
На кожному полі червонії рути.
Ми пройдемо шлях!
Не вистачає наснаг!

Будем працювати зимою та влітку!
Для всіх невдач зробимо клітку!
Замість історії – фотоновели.
Для всіх ми люди, для нас - Гулівери!

Підлісна Діана. Ілюстрація до поезії «Ми гулівери, а всі ліліпути»

Балинський Артем

GAME OVER

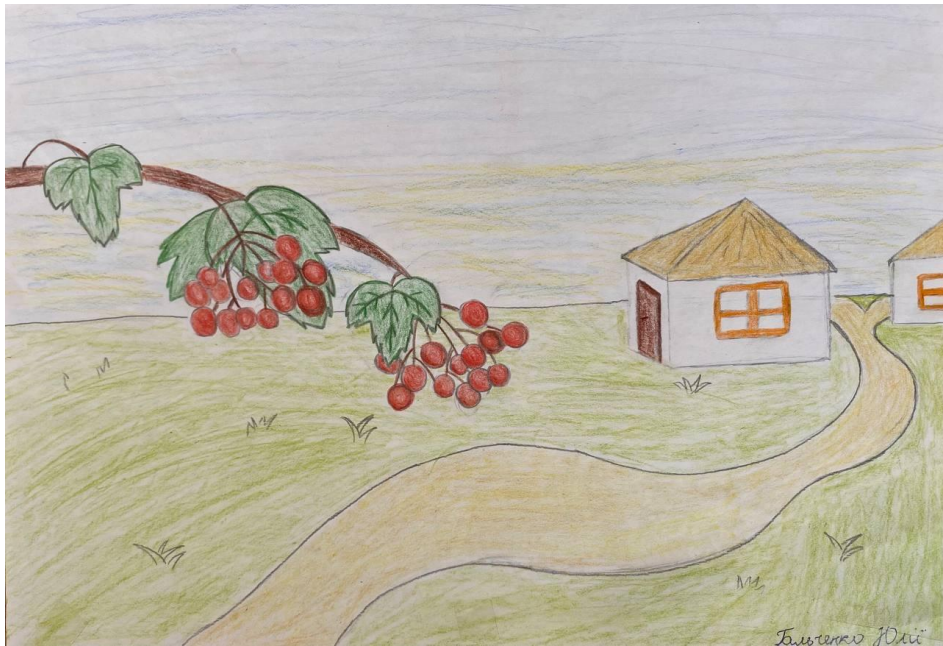
У чому радість ця невічна?
Милість горда, непроста...
У чому край гори цинічний?
Що виграє, як та струна.
У чому ця краса безмежна?
Співи, красні слова?
Ну, не мовчи, скажи хоч слово!
Твій голос як наркотик у крові.
Без нього забуваю дихати раптово,
І задихаюсь в цілковитій самоті.
Серцю ріднії місця
У відкритім вікні промайнули,

Жалем сповнені груди
Ледве стримують ридання.
Жде кожного нас Game Over
Життя немовби злий опер.

Гончаров Георгій

Українська мова

Україна - наша прекрасна держава
І має свою мову солов'їну.
Українська мова барвиста, чудова...
Шануймо все рідне для нас!

Гальченко Юлія. Ілюстрація до поезії «Українська мова»

Ланова Вікторія

Україна

Вона як сонечко привітне!
Це найкраща країна –
Наша ненька, Батьківщина.
Наша мила, люба, гарна,

Світла, лагідна, прекрасна!
Україна – рідний край!
Це слово ніжне – Батьківщина,
Наша матінка – країна,
Наша красна – Україна.
А в країні тій живуть –
Люди гарні, працьовиті,
Добрі, лагідні, привітні!
І найкращий рідний край!
Наш милий український рай!

Підлісна Діана. Ілюстрація до поезії «Україна»

Ланова Вікторія

Українська мова

Калинова, милозвучна,
Ніжна, лагідна, співуча,
Рідна, мила, кольорова,
Материнська, колискова,
Запашна, дзвінка, чарівна,
Світла та душевна,

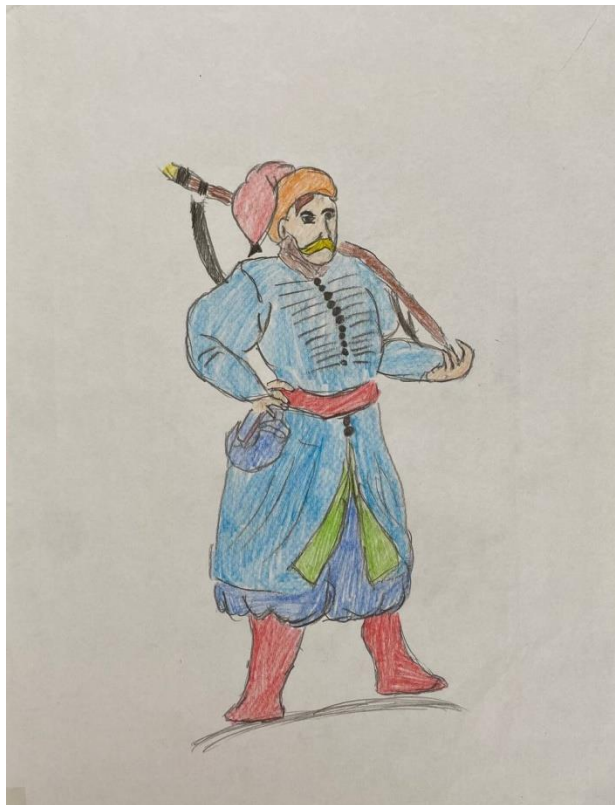
Люба та багата –
Мова України!
Мова мами й тата,
Мова дідуся й бабусі!
То все рідна мова!
То моя все мова!!!
То мій ключик золотий
До щастя, любові й тепла!

Буряк Вікторія

Запорожець

Мужній козак-запорожець... Довгі вуса, оселедець на голові, густі брови... Зажурені очі та задумливий погляд розповідають про біль його народу. Обличчя старого козака смагляве та в зморшках. Сильні руки, які тримають зброю, свідчать, що цей воїн самовіддано захищає кордони неньки-України.

Незламний дух та відвага козаків зміцнюють крила українського народу!

Буряк Вікторія. Ілюстрація до поезії «Запорожець»

***

Не одна дитина вже росте сама:

Тата їх забрала страшная війна.

Сьомий рік палає у вогні земля,
Що про мир і спокій мріяла здавна!

Кожен рік на захист все нові й нові
Йдуть на поле бою молоді сини!

Боже, як так сталось? В чому та вина?
Все є в Україні, миру лиш нема!

І поля розлогі, й буйнії ліси,
Повноводні ріки і гірська краса,
Море, що ласкає теплі береги,
І ґрунти родючі на наших ланах.

Дякую, о Боже, за тії дари!
Але що зробити, щоби без війни,
Я могла зростати й друзі всі мої,

Щоб батьки всі наші в спокої жили,
З посмішкою зранку на роботу йшли,

Щоб вернулись з бою всі чоловіки,
І сказали гордо: «Діти, ми змогли,
Зберегли для вас ми рідну Україну,

Щоб ви прославляли націю свою!»

Боже, що зробити? Нашепчи совіт,
Хочу Україні многая я літ!

Мельніченко Влада

Краса та милозвучність української мови

Українська мова є дуже гарною, милозвучною та наймелодійнішою. Дуже багато написано творів українською мовою. Тільки українською мовою можна написати твір, у якому слова будуть починатися з однієї й тієї самої літери.

Українська мова поширена в Білорусі, Росії, Польщі, Казахстані, Угорщині та ще у багатьох країнах.

Сучасна українська мова налічує близько 256 тисяч слів.

В українській мові найбільша кількість слів починається на літеру «П», а найменш уживаною є літера «Ф».

Я пишаюся тим, що я українка, що вільно володію найкращою мовою у всьому світі!

МАЛЮЄ ПЕНЗЛЕМ ПРИРОДА

***

Чекаю зовні на сніг...

Хоча б на мить
Хмару хтось би потрусив,
Щоб білий дощ пішов униз.
Та більше часу вже немає,
Бо кожен на Сході знає,
Що краще б той сніг не йшов -
Побачити на білому кров,
А може, навіть свою.
Піти не знавши куди до бою.
Прости, Боже, йому...
Хай той сніг і червоний...
Згадки про нього не згаснуть ніколи...

Грибочки

Ми, опеньки веселенькі,
Ранок зустрічаєм,
Ми гарненькі.
А ми, білі грибки,
Любим все, що навкруги.
А от ми, хитрі лисички,
Обдурим усяку лохинку.
- А от ми, - сказали маслюки, -

- Шапочки червоненькі сьогодні одягли.

І жили вони всі дружно,

Оборонялись відчайдушно!

Та одного разу тих грибків підтяла чужа рука.

Спочатку маслючків, а потім білих грибків.

Але життя знову завітчало!

Нові грибочки повиростали!

Гончаров Георгій

Степова річка

Біля степу тягнеться річка... Широка вона, і риби в ній повно.

І якось біля нашої річки оселились недобріі люди

Й смітили в ту річку. Вода потемніла.

Козак їхав повз річку, вигнав зайд.

Річка знову ожила!

Буайта Ізабелла. Ілюстрація до поезії «Степова річка»

ЗИМА

Перший місяць – «Грудень» –

Радує всіх нас!

Сніг іде лапатий,

Вітерець легенький,

Ожеледь маленька!

За ним прийде – «Січень» –

Холодніше стане,

І вже гріти сонечко

Скоро перестане!

Потім прийде – «Лютий» –

І лютії морози

Прийдуть вже до нас!

А як він залютує –

То тепла не ждять!

Ось і вся зима –

Скоро пролетить...

Іонова Рената

Танець клена

Якось одного сонячного дня я снідала і дивилась у вікно. Вітер розгойдував клена. Я побачила листочок та уявила, що це дівчинка, яка танцює. Вона так гарно танцювала, що я вирішила написати твір. Назвала його «Танець клена».

Ланова Вероніка

Дощ

Благодатний, довгожданий.

Іде, зачаровує, обливає.

Найчастіше дощ іде восени.

Спокій...

Віршовкіна Ксенія

12 місяців

Січень місяць морозливий,
Кожний день у нім грайливий.

Лютий місяць ворухливий,

І швидкий він, і сміливий.

Третій місяць березневий,

Він веселий і зелений.

Ну, а квітень – страх веселий,

Може, навіть превеселий!

Зацвірінькають пташки,

Прилетять до нас шпаки.

З трав зелених килими,

Стелить травень навесні.

Червень літо зустрічає,

Зацікавлено співає!

Запашні стоять липки,

Липень бджіл склика сюди!

Серпень літо проводить,

Вітер теплий розвиває.
Вересневі дні веселі,
Чути сміх дітей в оселі!
Жовтень творчість розвиває,
Вправно пензлики тримає.
Листя падає у нім.
Грудень місяць не холодний –
Розігрів зимову пору!

Петриченко Юлія. Ілюстрація до поезії «12 місяців»

Віршовкіна Ксенія

Дош

Дощик ллється,
Вітер віє,
Річка тихая біжить.
А навкруги тишина,
Тільки й чуєш ти:

«Кап, кап».

Дощик каже:

«Де всі люди?

Де ви люди?

Вийдіть з хат своїх під дощ!

Пробіжіться по калюжах,

І згадайте, як колись

Веселились босоніж!»

Дутова Світлана

Блискавка

Природа - це наша мати, яку ми повинні оберігати. Вона вражає нас своєю красою та величчю. І в ній стільки нерозгаданих таємниць, що складно уявити. Вона багата на дивовижні явища. Тут і грім, і блискавка, і веселка, і дощ, і сніг...

Я дуже люблю блискавку. Вона найчастіше буває влітку. Це явище природи як красиве, так і небезпечне. Та, попри це, блискавка однаково зачаровує. У давніх культурах блискавка є символом сили та швидкості. Найбільше я обожаю грім та блискавку вночі. Завдяки звукам грому я опиняюся в атмосфері спокою, і мені затишно спати. Обожаю також, коли йде дощ, сяє блискавка та гримить грім. Звуки дощу мене також заспокоюють та надихають. Блискавка буває різних кольорів. Червона, синя, жовта та біла... На мою думку, найкраща червона блискавка. Вона буває під час дощу. Найзагадковішою є кульова блискавка. Вона може вибухнути й зруйнувати все, що біля місця вибуху. Але передбачати поведінку блискавки неможливо.

Я вважаю, що кожне явище природи гарне, кожне по-своєму особливе. Але для мене блискавка найкраща. Вона зачаровує своєю красою...

Мостепан Анна. Гармонія.

Мостепан Анна

Арчел

У моєї сестри є песик. Це бігль – Арчел.

Шерсть його коротка, гладенька та приємна на дотик, має він світло-коричнєве забарвлення, на спині темніше, з біленькими плямами на грудях і животі. Ще в песика є білі плямки на лапках, вони нагадують шкарпетки. Мордочка видовжена, звужена до носика. Два предовгих вушка звисають навколо невеликої голівки. Оченятка чорні, мов вуглинка, завжди мають добрий погляд. Він має коротенькі міцні лапки. Хвостик довгий з біленьким кінчиком.

Арчел маленький та спритний. Має добрий та поступливий характер. Песик любить гратися з м'ячиком, бігати наввипередки. Він наш улюбленець!

Чому потрібно берегти природу?

Природа – найцінніше на світі. Це скарб, який є на планеті Земля. Ми живемо, дихаємо завдяки природі. Але не всі це розуміють, і тому забруднюють навколишнє середовище, повітря, озера, ставки, вирубують ліси. Знищуючи природу, ми вбиваємо самих себе. Незабаром вона може просто загинути: зникне чисте повітря, питна вода, рослини, тварини та люди. Кожна людина має любити й берегти природу. Від нас залежить, якою вона буде.

А ще природа дивує нас своєю неймовірною красою. Ми милуємося шумом морів і висотою гір, цвітінням садів, квітів. Радіємо співу птахів, яскравому сонцю, різнокольоровій веселці.

Природа нас милує, заспокоює, зміцнює здоров'я. Бережіть природу!

Тригубенко Анастасія

Явище природи, що викликає найбільше захоплення й здивування

Існує багато явищ природи, які ми сприймаємо без особливих емоцій. Сонце, дощ, сніг – усе це звичні для нас явища. Однак жодну людину, на мою думку, не залишає байдужою гроза, коли небо розсікають сліпучі блискавки, а земля тремтить від ударів грому. Цей прояв стихії викликає в мене двоякі почуття страху, водночас захоплюючи погляд.

Блискавка – дуже цікаве явище природи. Вона може бути тільки в теплі дні. Але всупереч красі й захоплення, потрібно бути дуже обережним і знати, що блискавка є небезпечною. У будь-який момент вона може вдарити в будь-що.

Безумовно, гроза дуже величне, гарне й загадкове явище нашої природи. Із самого дитинства я дуже боялася грози й ховалася до батьків, почувавши біля них себе в повній безпеці. Разом ми чекали закінчення, граючи в ігри й читаючи книжки. Однак зараз я втратила страх до блискавки. Я часто спостерігаю за цим неймовірним явищем із чашкою чаю під ковдрою,

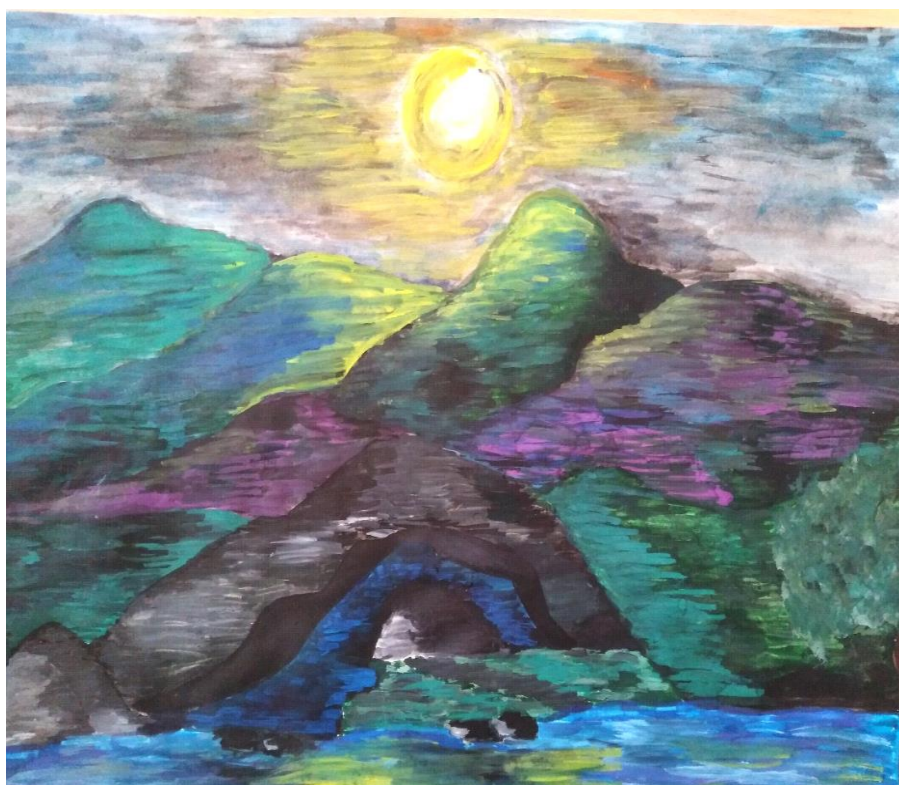
згадуючи моменти дитинства. Це явище дійсно заворожує своєю неперевершеною атмосферою. У цьому є своя атмосфера.

Гроза належить до одних із найнебезпечніших для людини природних явищ. Від удару блискавки часто руйнуються будівлі, виникають пожежі, гинуть люди й тварини. Також небезпечно вмикати телефони та інші прилади. Я вважаю, усе ж таки найважливішим є дотримуватись правил безпеки й не панікувати.

РОЗДУМИ ТА МРІЇ

***

Куди поділися усі зірки з небес?
Можливо, заховались від людей?
Чи, може, хто-небудь їх вкрав
І нагло, і підло від нас відібрав!
У житті бувають перемоги та невдачі.
Готуйся отримати від нього здачі.
Скаже хтось: «Не підіймайся, невдахо!» -
Коли ти впадеш від важкого меча.
Зміцни, о Боже, мій дух і тіло грішне,
Храни в дорогах і путях!
Не забирай в той світ завчасно,
Звідти нема вже вороття...

Мазнюк Ганна. Виклик

Балинський Артем

***

Проходить час, день ніч зміняє.

Знаходить хтось, а хтось втрачає.

Самотність душу роздирає.

Бог мене не урива, як віршую я з натхненням,

Осипа мої слова щедро золотом черленим.

Боже, що мені робити з цим матеріалом?

Тисяча дощок чи стане твором досконалим?

Балинський Артем

***

Чому так важко простити?

Чому так важко відпустити?

Поринути духом легким

На крилах свободи живим.

Занадто багато сліз,

Щоб просто сказати: «Прости».

Бог це в людину не вніс.

Але не на його плечах це все нести.

Мов крізь землю провалитись,

А може, Богу помолитись,

Щоб весь бруд змити з душі.

Ось чому пишу ці вірші.

Краса не змила, а в душі гниль.

Одне слово - і образа здійметься, як пил.

Чому так важко простити?

Чому так важко любити?..

Рубленко Захар. Казковий дракон

Гончаров Георгій

Мій перший учитель

Мій перший учитель – з гордістю скажу я Вам - Олена Валентинівна!

Мій перший учитель – найкращий учитель на світі!

Вона мене читать навчила.

Якби не вона, цього вірша й не було б.

Якби не ця дивовижна жінка, писать би я не вмів.

Тому я з гордістю скажу ім'я мого вчителя першого - Олена Валентинівна!

Гончаров Георгій

Заздрість руйнує дружбу!

Були собі найкращі друзі Михайлик та Юрко. Одного разу Юрко прийшов до школи з новим телефоном. Коли Юрко дістав його з портфеля, то до нього збіглося дуже багато дітей. Михайлика це засмутило. У ту мить в його серці народилось дуже неприємне почуття - заздрість. І почав Михайлик чинити Юркові зло.

Михайлик повернувся додому. І мама одразу помітила, що з її сином щось не так.

- У тебе все добре, Михайлику? - спитала мама.
- Та все добре! - відмазався Михайлик.
- Пам'ятай, синочку, що мені ти можеш розказати все, - мама сказала.

І Михайлик розповів усе. Мама порадила попросити вибачення в Юрка й не задрити.

Михайлик так і зробив. Дружба продовжилася.

Богдан Дар'я. Калинова краса

Гончаров Георгій

Акровірш

Класна дівчинка оця...

Слово в слово вірш розповідає,

Етичні правила всі знає,

Нові слова з англійської вивчає.

І пише гарно!

Я тому її і люблю!

Гончаров Георгій

Домашня робота

Домашня робота - найскладніша на групі робота.

Петрик сів за завдання.

Юрко відразу зирк

До Петрика в завдання.

І дере, ой дере, як не знаю хто.

Що ми все про хлопців?

Гляньмо й на дівчат!

Все у них чудово!

Юлька наша робить українську,

а от Маша - англійську.

Так виконують у нас завдання

Хлопчики й дівчатка.

Гончаров Георгій

Мама

Мама - найкраще у світі слово.

Мама - найдорожча жінка в житті.

У кожного мама своя.

Бережімо завжди наших мам!

Ступак Дар'я. Ілюстрація до поезії «Мама»

Гончаров Георгій

Найдорожче у світі

Був собі хлопчик Сергійко.

І хотів дізнатися, що найдорожче у світі.

І відправився до мудреця.

- Добрий день, мудрецю! - привітався Сергійко.

- І тобі добрий день, - мовив Мудрець.

- Що найдорожче у світі? - почав Сергійко.

- Те, без чого ти жити не можеш, - сказав Мудрець.

Довго Сергійко не міг зрозуміти слова Мудреця.

Всі відповідали на це питання по-різному.

Коли Сергійко виріс, і мами не стало, він зрозумів, що мамина любов - це і є
найдорожче у світі.

Підлісна Діана. Добро

Віршовкіна Ксенія

Казка про Добро і Зло

Жив колись давно пан Добро.
Всіх любив він і цінував.
Але був на світі злодій,
що добро не поважав.
Зло робило хижі справи:
І ганьбило, і цькувало.
Не любив наш дядько добрий,
Злодія цього лихого.
Пан не лишив цього просто,
Він відправився за ним,
Бо цей злодій надто хитрий.
Щоб відправити гонців.

Він ходив, блукав усе,
Тільки Зло він не зустрів,
Обдурило Зло Добро
І, мовляв, «я не єдиний,
хто Добро це обдурих,
Добрі справи воно робить,
Злодія спіймати хоче».
А тим часом пан Добро
Все ходив шукав те Зло.
Ходить, ходить і блукає.
І тут раз і він згадав,
Що Добро уміє так.

Став він прямо, непохитно

І сказав такі слова:

«Зло виходь! Я приніс тобі надію!»

-Зараз я тобі повірю.

Він подумав і сказав:

«Я іду, не ображай».

Тут його Добро схопило

і поклало у мішок,

зав'язало міцно в вузлик,

і сховало у куток!

Мостепан Анна. Перемога

Ланова Вероніка

Добро і Зло

Жили собі Добро і Зло.

Добро було красиве й щире,

А Зло погане і немиле.

Пішло Добро в гості до Зла,

А Зло у гості до Добра.

Добро налило чаю Злу,

А Зло було раде старатись.

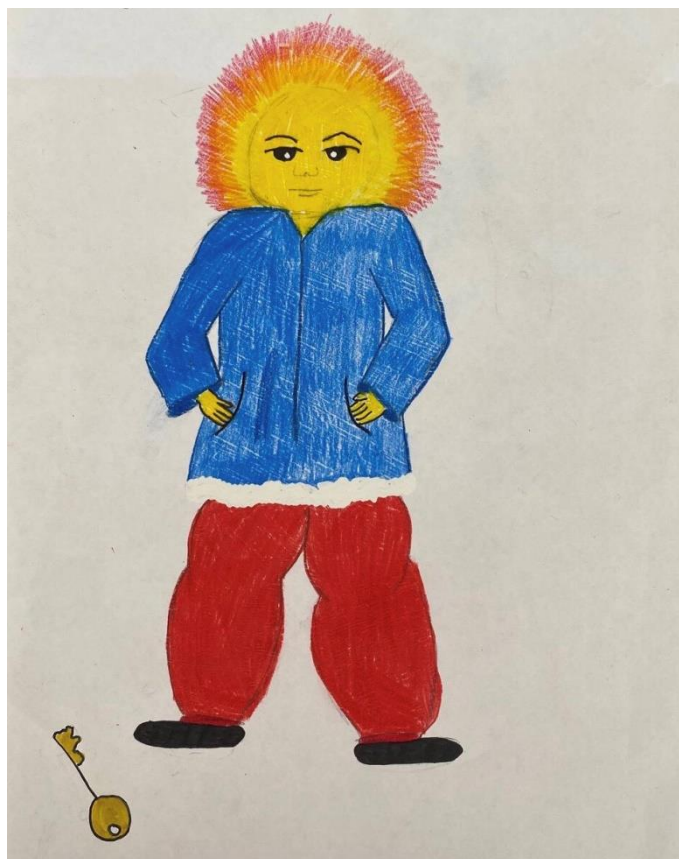
Прийняло. Ще й і відказало!

На це добро йому сказало:

«Ти хоч і Зло, але стань добрим!»

Не витримало цього Зло.

І встало, грюкнуло дверима...

Котенко Валерія. Щастя

Ланова Вероніка

Новий рік

Скоро свято – Новий рік,

У всіх святковий настрій!

Усі готуються до свята,

Прикрашають все навколо.

Ось воно – веселе свято,

За годину Новий рік!

Вже накриті всі столи,

І вже гості на порозі,

Дід Мороз вже у дорозі...
Новий рік вже за хвилину!
Всі чекають.
Ох, як ждуть!
Ось пробив годинник північ –
Свято вже настало!
Новий рік! Як добре стало!
Усе старе піде від нас,
Як нове настане враз!

Буряк Вероніка

Що для мене щастя

Кожен із нас щастя сприймає по-різному.

Я вважаю, що не потрібно ганятися за щастям, а цінувати й берегти те, що зараз маєш. Щастя – це зовсім не те, що можна зловити.

Для мене щастя – це коли здорова я й мої рідні, коли в мене є вірні друзі.

Максим Рильський казав: «У щастя людського є рівних два крила: троянди й виноград, красиве і корисне».

Кулеба Поліна. Що для мене щастя

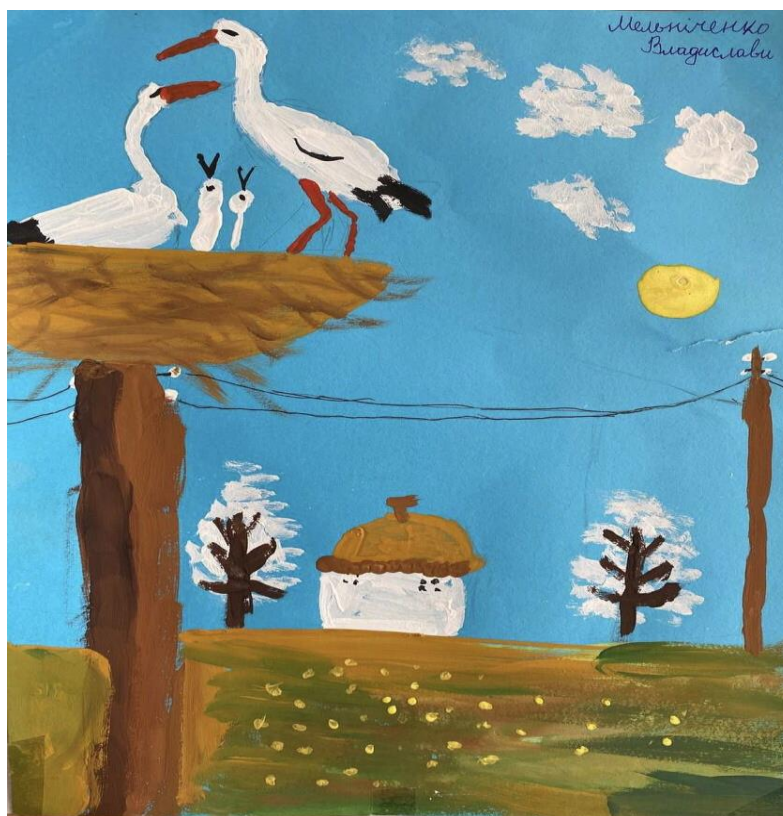
Буряк Вікторія

Щастя

Що таке щастя? Кожен розуміє по-своєму, адже всі ми відрізняємось один від одного. На мою думку, однією зі складових частин щастя є вірні друзі та здорова родина. Хіба ж може людина бути щасливою, не маючи здоров'я та родини?

Отже, кожен із нас повинен пам'ятати, що щастя неможливо купити за гроші, бо для кожної людини воно різне.

Щасливий, кому вдалося знайти, щасливе життя, але щасливіший той, хто вмів користуватися ним.

Мельніченко Владислава. Затишок

Ткаченко Поліна

Моє хобі

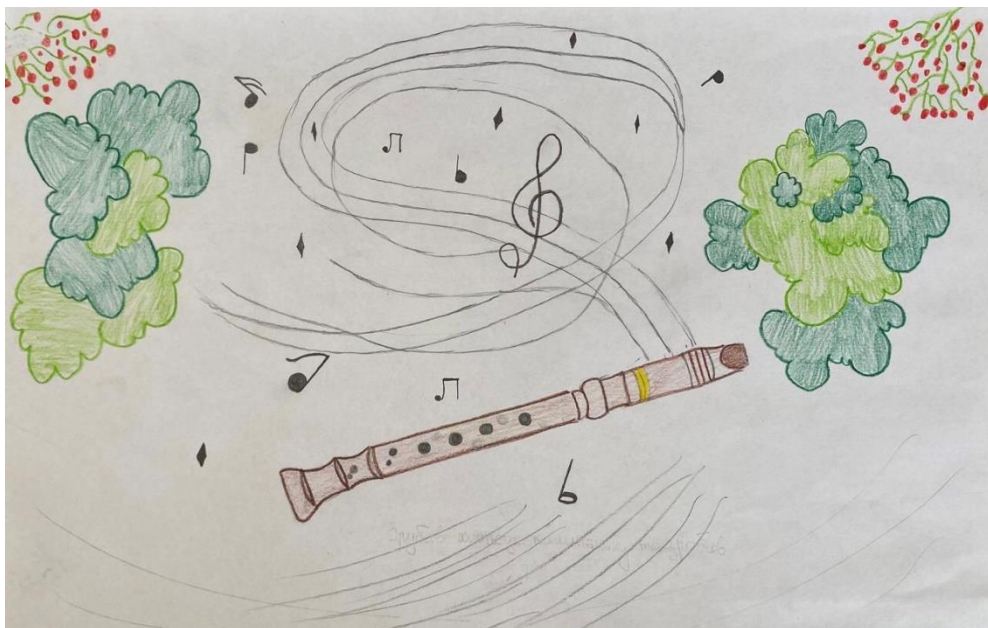
У кожної людини є своя улюблена справа - хобі. На мою думку, не маючи хобі, людина не отримує додаткові знання - стоїть на місці.

Захоплення може бути різним - від екстремального виду спорту до колекціонування різноманітних речей. Ми навіть обираємо майбутню професію, спираючись на те, чим любили займатися в дитинстві.

У мене змалку одна улюблена справа – танцювати. Мої батьки розповідали, як масажист багато разів повторював, що я буду дуже активною дитиною. І це було правдою. Мене віддали на танці з трьох років.

Спробувавши різні види танцю, найбільше я полюбила народні. З самого початку мені подобалося виступати на великих сценах. Так я свою енергію поділитися з усіма.

Отже, для мене танці – то напрямок, у якому я можу висловити свої емоції, те, що мене надихає.

Буряк Вероніка. Ілюстрація до поезії «Моє хобі»

Іонова Рената

Вчителька

Була одна вчителька. Звали її Анастасія Сергіївна. Вона була вчителем англійської мови. Анастасія Сергіївна була доброю і ввічливою людиною. Якось до неї прийшли учні четвертого класу. Діти вчили слова, співали пісень англійською мовою. А після уроку дівчинка підійшла до вчительки й дала листочок з її портретом. Анастасія Сергіївна подякувала.

На наступний урок прийшов третій клас. Учні вчили слова. А коли діти вийшли з класу, то були незадоволені. У кожного була своя думка про вчителя, але у дівчинки була тільки любов до англійської.

Клевінскас Вікторія. Ілюстрація до поезії «Вчителька»

Іонова Рената

За що?

В одному класі навчалося двоє найкращих друзів - Василько та Вітя. Вони робили все разом і ніколи не розлучались. Якось на уроці вчитель запитав у дітей: «Скільки буде триста дев'яносто дев'ять поділити на три». Василько сказав, що в нього вийшло, Віті. Той підняв руку й повідомив відповідь, яка вийшла у Василька.

Хлопчик запитав у друга: «Навіщо ти сказав мою думку?» Але було пізно. Віті поставили оцінку. Однокласниця Віті Олена порадила йому: «Попроси у Василька вибачення». А той запитав: «За що?» На перерві Вітя попросив вибачення (не зрозумівши, за що). Василько йому пробачив.

Хлопці залишилися просто знайомими.

Іонова Рената

Найважливіший

Були чотири брати. Першого брата звали Вказівний, другого Середній, третього Безіменний, а четвертого Мізинчик. І був у тих братів дідусь, звали його Великий.

Якось брати посварились, бо не змогли вирішити, хто найважливіший в їхній сім'ї. От Вказівний і каже: «Я найважливіший, тому що я знаю всі дороги, ходи і стежинки!» А середній каже: «Я найважливіший, бо мене сильніше від усіх любить дідусь!» Якраз тоді дідусь слухав цю суперечку і в ту ж мить втрутився і промовив: «Ви всі для мене найважливіші в житті! Я всіх вас люблю!» Після цього брати ніколи не сварилися й жили довго та щасливо.

Іонова Рената

Пригоди в країні Довжинка

Жили собі Один Кілометр, Один Метр, Один Дециметр, Один Сантиметр та Один Міліметр. Якось прийшов Один Кілометр до Одного Метра й позичив у нього три нулі.

На наступний день гуляє Один Кілометр, а всі його називають Тисяча Метрів. Він і злякався. Але друзі пояснили, чого його так почали називати, і він заспокоївся.

Наступного дня пішов Один Дециметр на гостину до Одного Міліметра. Вони пили чай та їли бублики, а потім Дециметр запитав у Міліметра: «Можна у тебе позичити два нулі». Міліметр погодився.

Іде додому Дециметр, а до нього гукають: «Гей, Сто Міліметрів, іди сюди». Спочатку Дециметр не зрозумів, що це його гукають, але потім згадав історію з Кілометром та озвався. Друзі почали вчити математику і скоро стали найрозумнішими в місті!

Віршовкіна Ксенія

Добро завжди перемагає зло

Добро завжди перемагає зло – це факт. У всіх книжках відбувається саме так. А чому?

Яскравим прикладом цього є повість Миколи Вінграновського «Сіроманець». У ній розповідається про хлопчика Сашка, який подружився з вовком Сіроманцем, допомагав йому уникати пасток Чепіжного та його команди, облаштував йому сховище: «Вибрав підходящу для Сіроманця нору, розчистив її трохи лопатою, нарвав пирію, настелив». Коли Сіроманець потрапив до пастки Чепіжного, Сашко вибіг вночі з хати й врятував його. А щоб повернути другові зір, хлопчик утік із хати, і разом з вовчиком вони відправились в одеську лікарню.

У книжках добро завжди перемагає зло, бо автори хочуть прищепити нам добро та любов до ближнього, тварин, природи.

Чинячи зло, люди не думають про наслідки, а їхня шкода може зробити погане не тільки іншим, а й їм самим.

У світі є дуже багато різних людей, але я сподіваюся, що добрих - набагато більше, і вони зможуть перемогти все зло. Як Сашко і Сіроманець перемогли Чепіжного!

Віршовкіна Ксенія

Друзі

Розділ І. Новенька

Петро і Вова товаришували ще з дитячого садка. Вони завжди казали: «Що б не трапилось, ми завжди будемо друзями!»

Цього року вони пішли до другого класу. У їхньому класі було багато гарних дівчат, які подобалися хлопцям, особливо Петру. У цьому році до них у клас прийшла новенька учениця, її звали Аня. Вона була маленького зросту, мала темне волосся, гарну посмішку. Учителька запитала:

- Хто хоче сидіти з Анею?

Увесь клас підняв руки й кричав:

- Посадіть її біля мене! Будь ласка!

Учителька вирішила посадити Аню біля Вови, тому що він сидів на першій парті і його сусідка по парті в цьому році перейшла до іншої школи.

Петро почав заздрити Вові, адже біля нього посадили таку гарну дівчину. А біля Петра сиділа повна руда дівчинка, яка зовсім не мала манер. На перерві Петро хотів щось сказати Вові, але той пішов разом із новою ученицею. Він робив усе, щоб їй сподобатися.

Якось Вова захворів і не прийшов до школи. Петро знав про це ще ввечері. Тому з самого ранку він підійшов до їхньої вчительки Валентини Іванівни й попросив пересісти на першу парту до Ані. Учителька дозволила йому сісти на першу парту. Після уроку Петро підійшов до дівчинки та запропонував піти до їдальні разом. Вона погодилася.

Коли Вова прийшов до школи, то побачив, що Аня дивиться на Петра закоханим поглядом. На перерві Вова підійшов до Петра й сказав:

- Я думав ти мені друг. А ти... як тільки я захворів, ти почав вертітися перед Анею, а вона мені подобається!

- Мені вона також подобається!

- Але ти не розумієш, це перша дівчина, яка сподобалась мені, і здається, що я їй також подобаюся. А тобі подобається багато хто, ось наприклад Таня, і я чув, що ти їй також подобаєшся.

- Так, але Таня - це не справжня любов, а ось Аня - це справжня любов. І я думаю, що я їй подобаюся.

- Слухай, Петре, давай на наступній перерві підійдемо до Ані й запитаємо у неї, хто їй подобається більше?

- Добре, домовились.

На наступній перерві хлопці підійшли до Ані й Вова запитав:

- Хто тобі подобається більше? Я чи він?

- Слухайте, хлопці, ви вдвох дуже гарні, і ви мені подобається, як друзі, а не як мій хлопець.

- Аню, але я бачив, як ти дивилася на Петра...

- Як я на нього дивилася?

- Ти дивилася на нього закохано...

- Вова, а хто тобі сказав, що я дивилася на Петра? Можливо, я дивилася на когось іншого. І з чого ти взяв, що то був закоханий погляд?

- Не знаю. Але... Мені здалося, що ти закохалася в нього.

- Ні. Я ні в кого не закохана. Та й рано нам про це думати, ми ж усього лише другий клас.

Хлопці задумалися й погодилися, що насправді, ще рано про це думати. Але все одно вони не припинили думати про Аню.

Розділ II. Олімпіада

Петро і Вова вже навчаються в четвертому класі. Вони вдвох досі не можуть перестати думати про Аню. Але кожного разу, коли вони хочуть підійти до неї й запитати: «Хто тобі більше подобається?», згадують її слова: «Хлопці ви вдвох дуже гарні, ви подобаєтесь мені, як друзі, але не як мій хлопець».

У них наближалася олімпіада з математики. З їхнього класу пішли Сашко, Юра, Тарас, Вова, Петро, Аня, Таня, Діана й повна руда дівчина – Женя.

На шкільній олімпіаді було багато переможців, які набрали однакову кількість балів. Це - Вова, Петро, Аня, Таня, Женя. І з інших класів - Артем, Тимофій і Юля.

Настав час їхати на районну олімпіаду. Усі переживали, але були впевнені, що вони переможуть.

На цій олімпіаді завдання були важчими, ніж на шкільній.

Олімпіаду пройшли Аня, Артем і Вова. А з інших шкіл лише Настя.

Коли був час міської олімпіади, Вова захворів і був дуже обурений цим.

Коли діти їхали на олімпіаду, то Артем почав крутитися перед Анею. Вона йому дуже «сподобалась».

Ця олімпіада була легша навіть за шкільну. Але її пройшли тільки Артем і Аня, а з іншого району - Матвій і Тимур.

Діти дуже чекали, коли вже настане Всеукраїнська олімпіада з математики.

- Ця олімпіада буде проходити у Львові, — повідомила вчителька.

Діти дуже зраділи, адже вони ніколи не були у Львові.

Поки вони їхали до Львова, то Аня й Артем устигли подружитися.

Ось діти вже у Львові, олімпіада завтра. Діти вирішили відпочити перед олімпіадою й погуляти вулицями Львова. Вони їли морозиво, каталися на роликах і милувалися містом. Ось і настав довгоочікуваний ранок. Діти зібралися й пішли на олімпіаду.

Цього разу олімпіада була дуже складна. Коли Артем щось не знав, він постійно звертався до Ані: «Допоможи мені». Оскільки Аня так добре потоваришувала з Артемом, вона не могла йому відмовити. Аня поверталася й допомагала Артему. Учитель усе бачив, але чекав, коли Аня вже заспокоїться. Йому здавалося, що Аня списувала в Артема. Аня не переставала допомагала Артемові. Через десять хвилин учитель підійшов і забрав роботу в Ані, сказавши:

- Списувати заборонено!

Артем продовжив писати. Переможцями цієї олімпіади стали Артем і Коля. Наступна – остання, Міжнародна олімпіада, проходила в Німеччині. Діти з нетерпінням чекали поїздки.

Коли діти летіли до Німеччини, то Артем розказав Колі правду про олімпіаду.

- Слухай, Колю, ми ж із тобою друзі?

- Так...

- Ти нікому не розкажеш те, що я тобі зараз розкажу?

- Нікому.

- Слухай... Пам'таєш, на олімпіаді в Ані забрали роботу, тому що вона поверталася?

- Ну, пам'ятаю. І що?

- Так ось... Я спеціально відволікав її, щоб вчитель подумав, що вона списує, і забрав у неї роботу.

- А навіщо?

- Треба було якось позбавитися конкурентів.

- Але це чесно!

- Так тепер у нас є шанс перемогти!

- Та краще програти, ніж підставляти друга!

- Вона мені не друг... Я спеціально прикинувся її другом, щоб вона повірила, що ми друзі, а потім, коли я її відволікав на олімпіаді, вона не могла мені відмовити.

- Але це підлість!

- Ну і що! Тепер у нас є шанс перемогти!

- Припини це повторювати! Ти підлий!

- Ой! Ну і що! Головне, що я розумний і придумав таке!

- Та якби ти був розумним, то ти б не вчинив так! Тобі не було б страшно, що ти програєш!

- Ну знаєш, Колю... Я розумний! А конкуренти мені не потрібні. А ти не розкажеш про це, тому що ти пообіцяв мовчати...

Іжевська Ірина

Перша вчителька

В руки дали нам указку -

Ми поринули у казку,

Додавали, віднімали,

Ділили і множили.

Ви знання нам дарували,

Ці знання - найкращі!

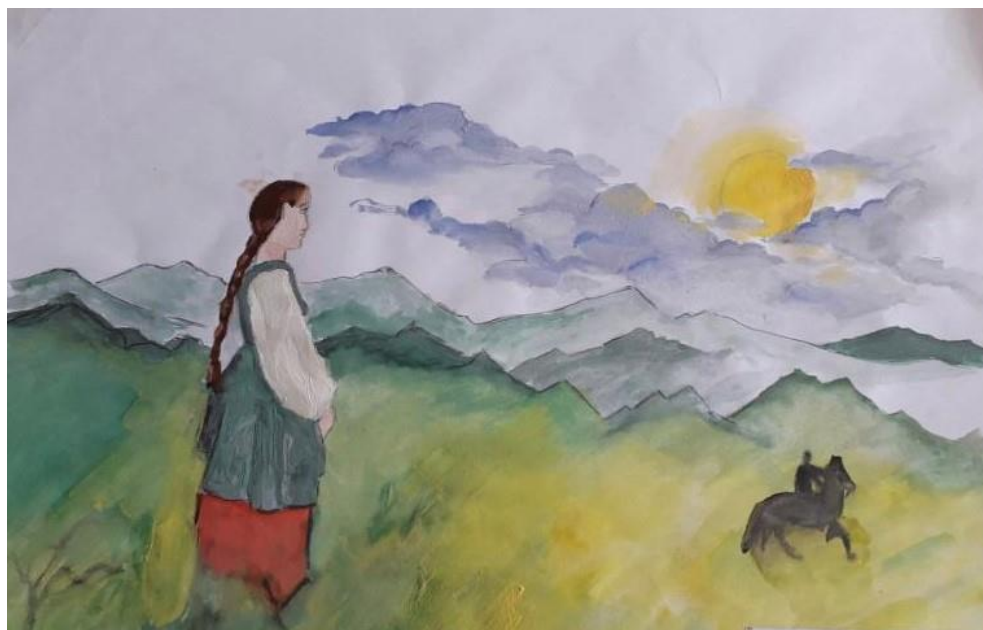
Будемо ми сумувати,
Але і не забувати.
Ви нам дали необхідне -
Що в житті буде потрібне.
В інститут будем вступать,
І екзамени здавать.
Допоможуть знання ваші,
Яких ви навчили нас.
Ми вас любим усім серцем -
Аж до віку, аж до смерті!

Іонова Рената

Коли ти один

Вечір. Природа затихає. Уже не співають пташки. Чутно лише шелест дерев. Вулички парку освічують яскраві ліхтарі. Усі поспішають додому, до сім'ї, а декому нікуди спішити.

Ніч. Усе затихло. Не чути ані пташини, ані людини. Здається, ти один у цілому світі, але знаєш, що зранку все прокинеться, усі заметушаться.

Шантала Богдан. Чекання

Вона і її життя

«Твоє волосся солома, у тебе звичайні очі, твоя верхня губа просто-просто лінія. Про таких не пишуть пісні, а я напишу, а я напишу-у-у...». Ось як починався кожен ранок нашої Принцеси. Вона слухала пісні й утішала себе тим, що коли-небудь їй це скаже людина, яку вона кохатиме. Ні, не подумайте, що вона була в когось закохана. Просто вона завжди мріяла, що в когось закохається й це кохання буде взаємним.

Принцеса дуже любила музику. Музика складала велику частину її життя. «Життя – річ серйозна й повна проблем, а коли одягаєш навушники й слухаєш улюблені куплети, ти про все забуваєш», – так уважала Принцеса. На жаль, багато через що в неї був поганий настрій, але радувало те, що вона знайшла безпечний вихід із ситуації, адже багато хто в її віці припускається помилок (наприклад, калічить себе).

Кожен день Принцеса про щось думала. Іноді її думки були смішними, а іноді лякали.

Тепер трохи про школу... Навчалась наша Принцеса добре. Не вище середнього й не нижче. Як ви вже, напевно, здогадалися, вона була творчою людиною. Любила малювати, співати, танцювати. Особливістю її була велика фантазія. Вона могла швидко придумати історію, яка б одразу зацікавила всіх навколо. Також вона добре жартувала. Інколи придумає якийсь жарт на уроці й сама з нього сміється.

У школі Принцеса була веселою фантазеркою, а вдома тихою й спокійною. Але ця історія не була б цікавою, якби не відбулося щось цікаве. Одного достатньо похмурого дня (а маю зауважити, що Принцеса любила такі дні, вони її надихали) прийшов новенький. Усім дівчатам він одразу сподобався, а от Принцесі він не сподобався. І це було дивно! Адже Принцеса була дружелюбною.

Коли прийшов час посадити новенького на якесь місце, усі дівчата благали вчителя посадити його поряд із ними (усі, окрім Принцеси). Але

вчитель вирішив посадити новенького саме з Принцесою. Звісно, нашій дівчинці не сподобалося це рішення, але, що зробиш (усе-таки рішення вчителя). Хлопчина одразу почав розмовляти з нашою Принцесою. Спочатку вона не охоче відповідала йому, а потім і зовсім перестала відповідати.

Пройшло декілька тижнів - і Принцеса зрозуміла, що Новенький (як уже його прозвали в класі) не такий уже й поганий. Дівчата до сих пір не могли відірвати очей від Новенького й дуже заздрили нашій героїні.

Минуло декілька років. Наша Принцеса дуже змінилася. Вона перестала слухати сумну музику. Зайнялася розвитком своїх талантів, а зовсім скоро зрозуміла, що Новенький не просто її друг - вона його кохає.

І її мрія здійснилася! Це кохання виявилось взаємним. Не знаю, як склалася її доля, але кажуть, що вона по-справжньому щаслива. У неї є сім'я, діти, і вона з коханою людиною. Я дуже за неї рада! І бажаю вам, мої читачі, такого ж великого щастя!

Іонова Рената

Місце зустрічі

У далекому місті, назву якого не пам'ятає жоден старий, жила дівчинка. Її життя було не дуже веселим. На жаль, дитинства в неї не було. Злидні, постійні проблеми, але було те, що робило в одну секунду її життя яскравим. Спів... Як тільки вона починала співати, усі проблеми забувалися. Так і проходило її життя...

Одного разу в місто, де жила наша героїня, приїхав принц. Гуляючи в живописному лісі, він почув прекрасний голос. Розуміючи, що дівчинка не буде з ним спілкуватися, знаючи, що він принц, хлопчина представився приїжджим із дуже далекого містечка, про яке майже ніхто не знає. Вони прекрасно проводили час разом, аж тут прийшов день, коли принц мав їхати з цього міста. Перед тим як поїхати, принц пообіцяв, що рівно через десять років вони обов'язково зустрінуться в цьому ж лісі, біля того самого дерева.

Проходили дні, тижні, місяці. Якось, одного з днів очікування, була сильна злива. Такої бурі не було за весь час існування містечка. І ось блискавка влучила в те саме дерево, де співала наша героїня. Воно було безжально зруйновано. Коли дівчина побачила попіл, замість дерева, вона заплакала. Адже це було місце зустрічі із принцом, місце хороших спогадів. І раптом з'явився маленький чоловічок. Він витер гіркі сльози з ніжних щічок дівчини й дав їй насіння. І сказав: «Посади це насіння на місце, де раніше росло твоє дерево, приходь сюди кожен день, доглядай деревце й люби його, як живе, тоді все, чого ти бажаєш, обов'язково здійсниться» - і зник.

Дівчина кожен день приходила туди, робила все, як казав чоловічок, і не помітила, як день зустрічі настав. Принц приїхав, як і обіцяв, розказав усе про себе й подякував дівчині за те, що чекала його.

Як і за всіма правилами казок, у них було пишне весілля, і жили вони довго й щасливо, а дівчина ніколи не забувала, хто їй допоміг...

Іонова Рената

Усе вчив!

Звичайний зимовий ранок. Усе й усі прокинулись. Сашко, як завжди, устав з ліжка.

- Мамо, - запитав він, – можна я сьогодні не піду до школи?

- Звичайно ж ні, - відмовила мама, – ти маєш навчатися кожен день, щоб стати освіченою людиною.

- Але мамо, - зарепетував Сашко, – он Йосип надіслав мені SMS, що він сьогодні не піде до школи й покликав мене надвір!

Мама дозволила залишитись удома. А тим часом у школі з математики почалася нова тема. Наступного ранку Сашко знову не захотів іти до школи. Так минув тиждень. Перед тим як закінчилася тема, мала бути контрольна (з математики).

І ось прийшов Сашко до школи. І нічого не знає. Пройшла контрольна робота.

- Сашко, у мене для тебе погана новина, - промовила вчителька, - ти склав контрольну на один бал.

Сашко здивувався:

- Як? Я ж усе вчив?!

Додому Сашко прийшов із сумом в очах.

- Що сталося? - запитала мати.

- Я склав контрольну з математики на один бал!

Мама мовчки пішла до кухні. Та Сашко зрозумів усе й без слів. Він не ходив до школи. «Якби можна було повернути час...» - подумав хлопчина. Але було вже пізно!

Мостепан Анна

Добро завжди перемагає зло

Боротьба добра і зла – це тема, яка є головною в багатьох літературних творах. Прикладом цього є повість Миколи Вінграновського «Сіроманець».

Головними героями твору є вовк Сіроманець та хлопчик Сашко. Старий вовк, який втратив всю свою зграю через людську жорстокість, виявився здатним відповідати на чужнє ставлення до себе добром. Сіроманець рятує хлопчика Андрійка, який потрапив у біду: «Вовк жалібно вив. Покидав Андрійка, сам відбігав, вив на всі боки, прислухався, повертався до Андрійка знову, знову закидав його на спину і ніс далі. Андрійко обіймав вовка руками й ногами, щоб не зсуватися, щоб вовкові було легше».

Вовк хлопчику Сашку стає вірним другом: «Перед Сашком стояв вовк Сіроманець. Сашко задерев'янів. Сіроманець тим часом обнюхав його з ніг до голови, лизнув по куртці гудзика й ліг на листя. Сашко потроху відторопів, прийшов до тям та сам сів навпочіпки біля Сіроманця. Вовк потягнувся до нього мордою й ще раз лизнув Сашкове коліно».

Хлопчик подружився з вовком, захищав хижака, допомагав йому. Сашко сильний, рішучий, наполегливий. Він визволяє свого друга з кузні, куди його

закрили жорстокий та злий Чепіжний з мисливцями: «Сашко став на коліна, почав обмацувати темінь, наткнувся добряче лобом на ковадло, і все Сіроманець щімко задихав Сашкові в обличчя. Сашко обійняв обома руками вовка за шию». Хлопчик відвозить свого друга до Одеси в лікарню, коли той осліп.

У творі показано протистояння добра і зла, жорстокого світу людей і живої природи. Доброта, любов та дружба перемагає жорстокість. Добро завжди перемагає зло.

Мостепан Анна

Ким я мрію стати

Коли я була маленька, я дуже хотіла бути вчителем. Моя мама вчитель початкових класів. Вона вчить діток читати, писати, рахувати, відкриває світ знань. Її робота не закінчується в школі. Приходячи додому, матуся перевіряє зошити, готується до наступного дня. Учитель – особлива професія. Учитель навчає майбутніх лікарів, інженерів, маркетологів, дизайнерів, космонавтів, менеджерів, президентів.

Пішовши до школи й побачивши роботу мами, я зрозуміла, що не хочу бути вчителем. Тому що це дуже відповідальна професія, і я можу не впоратися. Потім я хотіла бути перекладачем, астронавтом, блогером, генетиком, письменником. На сьогоднішній день я зупинилася на професії дизайнера. І саме дизайнер інтер'єру. Це цікава та творча професія. Я хочу нести людям радість. Робити їхнє життя комфортним, затишним.

А зараз я буду навчатись, щоб моя мрія здійснилась!

Загадки

***

В небі живе воно - пухнасте, біле або сіре.
Коли біле - ясний день, коли чорне, сіре - довгі зливи йдуть

І що це діти ?

***

Живе воно на небі

Яскраве, жовте.

Діти, що це?

***

Місяць цей весь час лютує.

На зміну цьому місяцю весна приходить.
Має він двадцять вісім - двадцять дев'ять днів.

І що це?

***

Людина ця з народження тебе знає.

Вона ім'я тобі дала

І хто це?